

EL MINISTERI ORDENAT

Benvolguts diocesans:

Ens queda per tractar la tercera de les vocacions fonamentals que es donen en l'Església, la vocació al ministeri ordenat, la finalitat és prolongar a l'Església fins a la fi dels temps la missió que Crist va confiar als apòstols.

Des dels primers temps aquest ministerio ordenat es va anar configurant en tres graus diversos: els diaques, els preveres i el bisbe. Per la imposició de les mans i la pregària de l'Església tots ells reben el do de l'Esperit Sant que els permet actuar en nom de Crist per al servei de tots els fidels. Aquesta unció de l'Esperit, rebuda en l'ordenació, els capacita per ensenyar, santificar i governar el poble de Déu. Els preveres i el bisbe participen, per mitjà d'aquest sacrament, del sacerdoci de Crist, mentre que el diaconat té relació amb Crist com a servidor.

El bisbe rep la plenitud del sacrament de l'ordre, que el configura amb Crist i el capacita per prolongar la seva missió com a sacerdot, mestre i pastor. Cada bisbe, com a successor dels apòstols, és responsable de l'Església particular que li ha estat confiada, però al mateix temps no ha d'oblidar la missió universal, perquè a ell correspon també, com a membre del Col·legi dels bisbes, l'anunci de Crist en totes les Esglésies.

Els seus col·laboradors més importants i insubstituïbles són els preveres o sacerdots, els quals, per amor a Jesucrist, consagren la seva vida a pasturar la porció del seu ramat que els és confiat. Units al Bisbe per un mateix sacerdoci, participen de la seva mateixa missió. Com exposa el Prefaci per a les ordenacions, "ells renoven en nom de Crist el sacrifici de la redempció i preparen als teus fills el banquet pasqual, on el poble sant es reuneix en el teu amor, s'alimenta amb la teva paraula i s'enforteix amb els sacraments". D'aquesta manera -afegeix- es van configurant a Crist i donen testimoni seu per a la salvació dels homes. Els diaques, finalment, exerceixen un "ministeri de la litúrgia, de la paraula i de la caritat" (LG 29). El seu ministeri està impregnat del sentit de servei (diaconia), que es dirigeix en primer lloc a Déu i, en nom de Déu, als germans. La diaconia és també servei al bisbe i als preveres, als quals l'ordre diaconal està unit per vincles d'obediència i comunió.

El sant bisbe d'Antiòquia, Ignasi, al començament del segle II, donava aquest valuós consell als cristians d'Esmirna: "Seguiu tots al bisbe com Jesucrist (segueix) al seu Pare, i al presbiteri com als apòstols; pel que fa als diaques, respecteu-los com a la llei de Déu. Que ningú faci al marge del bisbe res pel que fa a l'Església" (8,1). Els preveres i diaques exerceixen el seu ministerio en comunió amb el bisbe, que és principi d'unitat de l'Església Diocesana.

Us convido a pensar en els vostres sacerdots sants, valents, bons i en els vostres diaques fidels i servicials i a pregar per ells. És responsabilitat de tota l'Església sostenir els ministres de Déu amb la pregària. Agraïu la seva valentia i dedicació. I no us oblideu mai de pregar per mi, perquè com més gran és la responsabilitat, més necessària és la gràcia.

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca